

Η Κυριακή των Μυροφόρων στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλοακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο Λουτρό Αμφιλοχίας ιερούργησε την Κυριακή των Μυροφόρων, ο [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός](#). Στο πλαίσιο των εορταστικών και λατρευτικών εκδηλώσεων για την εορτή της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, έχει μεταφερθεί στον Ιερό Ναό προς προσκύνηση και αγιασμό των πιστών η Τιμία και Χαριτόβρυτος Κάρα του Αγίου Παρθενίου, Επισκόπου Λαμψάκου του Θαυματουργού.

Κατά το κήρυγμά του ερμηνεύοντας την ευαγγελική περικοπή ανέφερε ότι «πρωταγωνιστές είναι άνθρωποι απλοί, άνθρωποι σαν εμάς. Πρόσωπα που βίωσαν τα δραματικά γεγονότα του Γολγοθά και βυθίστηκαν σε μία βαθιά απογοήτευση, βλέποντας τον αγαπημένο τους Ιησού ως έναν μεγάλο ηττημένο.

Πρόκειται, κατ αρχάς, για τον Ιωσήφ από την Αριμαθαία και τον Νικόδημο, που αναφέρονται στην αντίστοιχη περικοπή του κατά Ιωάννην Ευαγγελίου. Ήταν και οι δύο μέλη του θρησκευτικού κατεστημένου των Εβραίων. Μικρή η αναφορά γι' αυτούς στα Ευαγγέλια, μεγάλη όμως η ψυχική τους δύναμη. Όταν άκουσαν το ανατρεπτικό κήρυγμα του Χριστού, ανέτρεψαν και τις δικές τους πεποιθήσεις, αναθεώρησαν τα δεδομένα της ανατροφής τους, εναντιώθηκαν στο μένος των συμπατριωτών τους κατά του αληθινού Μεσσία και διακινδύνευσαν την κοινωνική τους θέση. Το θάρρος τους αποκαλύπτεται ιδιαίτερα στο σημερινό Ευαγγέλιο, καθώς συμμετέχουν στην Αποκαθήλωση, μία πράξη, η οποία είναι βέβαιο πως θα γινόταν γνωστή στους κύκλους, τόσο των Ρωμαίων, όσο και των Φαρισαίων.

Ίδια στάση θάρρους και αφοσιώσεως δείχνουν σήμερα και οι Μυροφόρες. Γυναίκες απλές, των οποίων η καρδιά είναι βέβαιο πως θα είχε νιώσει τον φόβο και την απογοήτευση. Γυναίκες όμως, που η αγάπη τους για τον αγαπημένο τους Διδάσκαλο τις έκανε τολμηρές και αποφασιστικές. Την ώρα που οι Μαθητές έχουν σκορπίσει – εκτός βέβαια από τον Ιωάννη που στάθηκε κάτω από τον Σταυρό – μαζί με την Μητέρα του Κυρίου μας, οι γυναίκες αυτές αποδεικνύονται πιστές στην αγάπη τους και αναλαμβάνουν το κόστος της αφοσιώσεώς τους, γνωρίζοντας πως υπάρχει σοβαρή πιθανότητα να οδηγηθούν σε βαριά ποινή, ακόμα και σε θάνατο».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του τόνισε: «η σημερινή περικοπή μοιάζει να απευθύνεται σε μας. Αλήθεια, εμείς τί θα κάναμε στην θέση αυτών των ανθρώπων; Ζούμε σε κοινωνία χριστιανική και είμαστε ελεύθεροι να συμμετέχουμε στην ζωή της Εκκλησίας, εκφράζοντας την πίστη μας και την αγάπη μας στο πρόσωπο του Χριστού. Κανένας διώκτης δεν καιροφυλακτεί, κανένας προδότης δεν ετοιμάζεται να μας καταδώσει ως επικίνδυνους συνωμότες σε κάποιο κέντρο εξουσίας. Τα πρόσωπα όμως της σημερινής περικοπής στέκονται ενώπιόν μας και μας καλούν να αναλογιστούμε για την θέση που κατέχει η πίστη στην ζωή μας, αλλά και για το κόστος που είμαστε πρόθυμοι να καταβάλλουμε γι' αυτήν.

Βέβαια, τουλάχιστον για τον Δυτικό Κόσμο, έχουν περάσει εκείνες οι μακρινές περίοδοι των διωγμών. Ο χριστιανισμός στην κοινωνία μας δεν διώκεται, δεν απειλείται, δεν καταδικάζεται. Είμαστε ελεύθεροι να πιστεύουμε και να ζούμε σύμφωνα με τον νόμο του Ευαγγελίου. Στην πραγματικότητα όμως, ο νους και η καρδιά μας βομβαρδίζονται καθημερινά από κηρύγματα, απόψεις και πρακτικές εντελώς αντίθετες με όσα δίδαξε ο Υιός και Λόγος του Θεού, όταν βρέθηκε ανάμεσά μας. Μπορεί, ως Χριστιανοί, να μην κινδυνεύουμε από διωγμό και φυλάκιση, χρειάζεται όμως πολύ θάρρος για να αντισταθεί κανείς στο ρεύμα της εποχής, η οποία χαράζει δρόμους ριζικά αντίθετους από την οδό του Ευαγγελίου.

Όποιος θελήσει να ζήσει με συνέπεια την πίστη του, πρέπει όντως να εξοπλιστεί με το θάρρος του Ιωσήφ και την τόλμη του Νικοδήμου. Όπως τότε, έτσι και σήμερα, δύο χιλιάδες χρόνια μετά, οι δυνάμεις του κόσμου τούτου εφευρίσκουν χίλιους δύο τρόπους για να παραμερίζουν διαρκώς τον Χριστό και το κήρυγμά Του στο περιθώριο και να Τον παρουσιάζουν ως τον Μεγάλο Ηττημένο».

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ανέφερε: «Ο άνθρωπος δεν θα σταματήσει ποτέ να ποθεί το «ύδωρ της ζωής». Στις ημέρες μας όμως, το αναζητά σε φρέατα συντετριμμένα και σε πηγές που αναβλύζουν μοναξιά, απογοήτευση και θάνατο.

Εμείς γνωρίζουμε την Πηγή της αληθινής ζωής. Κάθε φορά που ο θάνατος θα

δείχνει πως είναι ο μεγάλος νικητής, εμείς, ως Εκκλησία του Αναστημένου Χριστού, θα κηρύττουμε, με τον λόγο και τα έργα μας, πως το φως και η ζωή που ανέτειλαν από το κενό μνημείο, είναι ισχυρότερα και από το πιο πυκνό σκοτάδι. Ο ίδιος άγγελος που μίλησε στις Μυροφόρες, καλεί κι εμάς να διαδώσουμε την αλήθεια της Αναστάσεως σε όλον τον κόσμο. Ας γίνει, λοιπόν, η αποστολή αυτή, ο σκοπός και το νόημα της ζωής μας και ας ακούγεται πάντα από το βάθος της καρδιάς μας το χαρμόσυνο μήνυμα και η μεγάλη ελπίδα του ανθρωπίνου γένους: Χριστός Ανέστη!».

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)